

Производство е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН, образувано въз основа на подадена жалба срещу електронен фиш №8504621313 на Агенция „Пътна инфраструктура“ към министъра на регионалното развитие и благоустройството, с който на „И*****“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от Закона да движението по пътищата.

В жалбата си „И*****“ ЕООД иска отмяна на ЕФ и присъждане на разносните по делото.

Жалбоподателят „И*****“ ЕООД, редовно призован, не се представлява.

За органа издал ЕФ, в съдебно заседание се явява представител – юр.к.Г***** която моли за потвърждаване на ЕФ и претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна, относимите към спора обстоятелства, се установяват от събраните писмени доказателства, както следва:

На 15.06.2021 г. в 06:25 часа, е установено нарушение с ППС товарен автомобил „МАН ТГС“, регистрационен номер *****, с технически допустима максимална маса 42000, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 6С, без ремарке, в община Столична за движение по път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Деянието е установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427.

Ползвател на МПС е „И*****“ ЕООД.

Горната фактическа обстановка се установи въз основа на писмените доказателства по делото.

Жалбата е допустима като подадена в законния четиринадесетдневен срок и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване.

Съдът счита, че жалбата е основателна.

Отговорността на касатора е ангажирана за нарушение на чл.102, ал.2 вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл.10б, ал.3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да

измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл.187а ЗДвП, при установяване на нарушения по чл.179, ал.3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Нормата на чл.187а ал.2 от ЗДвП разпорежда, че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва:

- 1.по чл.179, ал.3 - в размер 300 лв.;
- 2.по чл.179, ал.3а - в размер 1800 лв.;
- 3.по чл.179, ал.3б - в размер 2500 лв., каквато именно е била наложена на дружество.

Законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, поради което процесният електронен фиш е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл.189е ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал.3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл.165, чл.167, ал.3 – 3б и чл.167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл.179, ал.3 – 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179, ал.3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП

постановява, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

След като законодателят с един и същ закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби.

За нарушението по чл.178 ал.3б от ЗДвП не е предвидено издаването на електронни фишове - решение №1122/20.02.2024 г., постановено по КНАХД №11697/2023 г. по описа на АССГ, X касационен състав.

Горното обстоятелство е основание за отмяна на електронния фиш като незаконосъобразен поради неправилно приложение на материалния закон.

Искането на „И*****“ ЕООД за присъждане на разноски не следва да се уважи, поради следното:

Съгласно Тълкувателно решение по тълкувателно дело №6 по описа за 2012 г. на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия на ВКС, съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Страната следва да представи списък за разноски по чл.80 ГПК, дори когато е направила само един разход в производството, за който е представено доказателство.

В случая не е представен списък с разноски, не са посочени конкретни разноски, няма договор за правна помощ, не е посочено платено адвокатско възнаграждение и не е осъществено процесуално представителство.